

[Bomholt.]

korte bemærkninger. Efter forslaget skal der kunne åbnes for en udveksling af korte bemærkninger allerede efter ordførernes første omgang. Forslag om efter nordisk mønster at give adgang til længere replikker på f. eks. 5 minutter under politiske debatter har været overvejet, men blev henlagt, da man mener at kunne klare sig med de nye regler om korte bemærkninger.

Kapitlet om folketingets administration er omredigeret, men der er ikke større realiteter i de foreslåede ændringer, som bl. a. drager konsekvensen af, at folketinget har måttet følge med i den almindelige udvikling, hvorefter nye medarbejdere i stigende omfang ansættes på overenskomstbasis.

På et enkelt område er der ikke opnået enighed i udvalget. Det gælder med hensyn til, om betegnelsen det ærede medlem og den højtærede minister skal bevares som obligatorisk eller gøres valgfri. Et flertal, hvortil jeg selv hører, holder på valgfriheden, men andre ønsker den bestående ordning bevaret, og vi har da fundet det naturligt, at afgørelsen træffes ved en afstemning her i salen. Med henblik herpå har flertallet stillet et ændringsforslag, som det er min hensigt at sætte til afstemning forud for hovedforslaget, hvis bestemmelser der er enighed om.

Sagen er måske ikke stor, men den har dog vakt en del interesse ude i befolkningen. Til forklaring af mit personlige standpunkt kan jeg sige, at udtrykket det ærede medlem blev tidligere anvendt i tilknytning til valgkredsen, f. eks. det ærede medlem for Vardekredsen. Det var ikke så meget den pågældendes personlige ære, man hyldede, som det var valgkredsens vælgere, hvis valg opfattedes som en æresbevisning. Ved forholdstalsvalgets indførelse i 1918 var der uenighed i tinget om den fremtidige betegnelse, og denne uenighed har holdt sig i de efterfølgende år indtil nu; dengang halverede man betegnelsen og nøjedes med første halvdel: det ærede medlem. Det er blevet sagt, at udtrykket det ærede medlem bør opretholdes for at lægge en dæmper på en meningsudveksling af for personlig karakter. Så ringe er vi nu heller ikke her i det høje ting.

I mine formandsperioder har der praktisk

talt ikke været personligt sårende angreb i tinget, og navnlig ikke efter indførelsen af radio og fjernsyn; tiden selv er blevet en anden. Den almindelige befolkning står fremmed over for udtrykket. Begrebet ære, et stort ord, er løftet ud af hverdags sproget og anvendes kun ved særlig højtidelige lejligheder i anledning af betydningsfuld indsats eller ved død og begravelse, „ære og fred over mindet“. Når jeg, der gerne yder traditionen en betydelig plads, trods alt må mene, at vi bør forlade den hidtidige betegnelse, skyldes det den opfattelse, at vort sprog er skønnest, når det er rent og klart uden klunker og ydre, påhængt pynt. Udtrykket føles som en trættende kliché, der ikke har forbindelse med det liv, vi lever i dag. Jeg bør vel tilføje, at i de øvrige nordiske parlamenter og Nordisk Råd henvender medlemmerne sig til formanden, hvorved man undgår en for pågående henvendelse til det enkelte medlem i salen. Det enkelte medlem omtales i tredje person, hvilket medfører en forhåndshædning over imod det saglige.

Det ændringsforslag, det ærede medlem hr. Johan Asmussen m. fl. har stillet, har udvalget ikke kunnet tiltræde, bl. a. fordi der er snævre grænser for, hvad et 2-5 mands parti kan overkomme i de over 100 ad hoc-udvalg, som fortsat skal nedsættes. Man har taget hensyn til de små, såkaldt ikke-udvalgsberettigede partier ved at give dem adgang til udvalg, hvor deres egne forslag behandles, men mener altså ikke på nuværende tidspunkt at kunne gå videre.

Efter denne redegørelse for hovedpunkterne i det, som foreslås vedrørende forretningsordenen, skal jeg kort omtale nogle beslutninger, der er truffet i tilslutning hertil.

For det første er det vedtaget, at folketinget efter indstilling fra partierne ansætter et antal kontormedhjælpere, som stilles til rådighed for partisekretariatene. Efter de vedtagne regler vil de mindste partier hver få ret til en halvdagsbeskæftiget medhjælper og de øvrige partier til 1, 2, 3 eller 4 heldagsbeskæftigede efter partiernes størrelsesforhold. Videre er det vedtaget, at folketingssekretariatet skal udbygges, således at der bliver 6 akademisk uddannede medarbejdere til rådighed for udvalgsarbejdet mod hidtil 4. Det er hensigten, at disse